

GUILLERMO KUITCA

IVAM CENTRE DEL CARMÉ 26 febrer / 2 maig 1993

L'artista argentí Guillermo Kuitca s'ha confirmat en els darrers anys com un dels nous noms emergents en el panorama internacional. A més de nombroses exposicions individuals (entre aquestes al MoMA de Nova York), la seua producció s'ha mostrat a la Biennal de Sao Paulo i en la passada edició de la Documenta de Kassel, així com en la gran exposició del MoMA dedicada als artistes llatinoamericans del segle XX que va visitar l'Exposició Universal de Sevilla. La retrospectiva que programa l'IVAM és la primera oportunitat de veure l'antològica de la seua obra dins de l'àmbit europeu.

Kuitca naix el 1961 a Buenos Aires, ciutat en la qual encara resideix. El 1980 viatja a Europa i a Wuppertal entra en contacte amb la companyia teatral de Pina Bausch, l'influència de la qual és decisiva en les seues primeres obres. Al seu regrés, comença a col.laborar en projectes teatrals. En les seues primeres sèries (Kuitca ha presentat sempre les seues obres en sèries) l'element escenogràfic és innegable, especialment "El mar dulce". És el moment de creació del seu llenguatge; d'una banda, un alfabet simbòlic d'elements quotidians: llit, vetllador, dona, referències infantils, arbres..., un món íntim recurrent al qual sotmet a un procés d'estranyament, bàsicament pel seu tractament de l'espai, el canvi d'escala i la simultaneïtat d'escenes, que fan que els gestos humans adquireixen un callat dramatisme. D'altra, la utilització de connexions no pictòriques, música, literatura, cine, a través de cites i apropiacions.

A mitjan anys vuitanta, plasma les seues afinitats literàries en una sèrie d'obres que presenten textos i imatges superposats, elements d'origen publicitari als quals recorre per a crear associacions fonamentalment poètiques. Al mateix temps comença a treballar en uns motius que confirmen el seu interès per l'espai: tant l'interior de les plantes d'apartaments com l'exterior en els mapes. Ambdós són representacions abstractes d'espais, i és aquesta neutralitat i asèpsia la que intenta trencar mitjançant associacions subjectives, introduint la mirada personal. Les plantes se superposen a visions frontals de les habitacions, esdevenen corones d'espines, en acumulacions d'ossos o en sistemes circulatoris, en escenaris, en encreuaments o en pistes d'aterratge; sagnen i ploren, són reflexions sobre l'espai, les seues associacions i representació. Amb els mapes utilitza estratègies semblants, els títols o textos que els il.lustren, les imatges a les quals se superposen suggereixen narracions que ens són desconegudes. En els seus darrers treballs uneix dos elements de la seua iconografia personal per a elaborar una sèrie de mapes sobre matalassos en què els botons alteren la planitud de la superfície, establint així una relació entre l'espai físic humà i l'espai exterior.

Portada: Si yo fuera el invierno mismo, 1986
Col. Alejandro Kuropatwa, Buenos Aires

IVAM CENTRE DEL CARMÉ

Museu, 2 - 46003 València
Tels. (96) 391 26 93 / 391 63 04 - Fax (96) 392 10 94

De dimarts a diumenge de 12 a 14:30 i 16:30 a 20 hores
Entrada gratuïta
Dilluns tancat

Col.labora:

IBERIA 

